

La fin d'une agglomération
Het einde van het woondorp

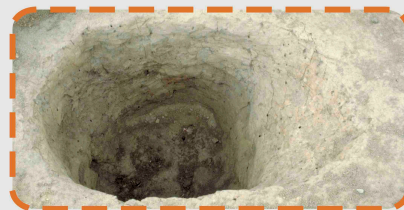
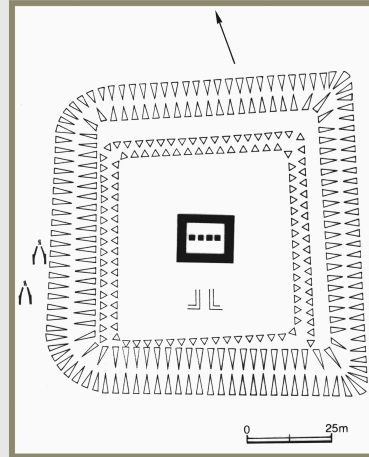

Dès la fin du IIIe siècle, le vicus de Braives subit des difficultés économiques et est intégré dans le système de défense militaire de la Gaule septentrionale.

Un ouvrage militaire qui connaîtra au moins une réfection sous Constantin au premier tiers du IVe siècle, est construit sur le point culminant du site.

La chaussée et un de ses diverticules sont déviés. Une superficie de 30 ares est nivelée et entourée de fossés défensifs. Palissades et murs de terre derrière chaque fossé taillé en pointe et large de 5 m à 9 m viennent renforcer l'accès au fortin. On y pénètre par une porte méridionale, matérialisée par des tranchées de fondations.

Au centre de la fortification une tour de garde de 11,50 m sur 14 m, bâtie sur des fondations massives domine toute la région avant d'être incendiée au milieu du IVe siècle. Aucun habitat ne semble avoir fait l'objet d'une occupation à grande échelle durant cette période. Tout au plus a-t-on reconnu deux caves remblayées au IIIe siècle et partiellement recréusées pour y établir un gîte de fortune ou une activité passagère.

Vanaf het einde van de IIIe eeuw ondergaat het vicus (=gehucht) van Braives economische moeilijkheden en wordt het opgenomen in het militair defensiesysteem van noordelijk Gallië.

Op het hoogste punt van de site wordt een militaire nederzetting gebouwd. De heirbaan en een van haar diverticula worden omgeleid.

Een oppervlakte van 30 ares wordt genivelleerd en omringd met verdedigingsgrachten. Men bouwde hekken en puntvormige aarden muren met een breedte tussen 5m en 9m achter elke gracht, ter verdediging van de toegang tot deze fortificatie.

De ingang was een zuidelijke poort.

In het centrum van dit vestigingswerk stond er een wachttoren met een hoogte tussen 11,50m en 14m.

Deze overheerste de ganze regio, tot wanneer hij in het midden van de IVe eeuw werd in brand gestoken. Gedurende periode blijkt er geen enkele habitat op grote schaal bewoond te zijn geweest. Men heeft er ten hoogste twee kelders gevonden die werden opgehoogd in de IIIe eeuw die voor een deel opnieuw werden uitgegraven voor een geïmproviseerd onderkomen of een voorbijgaande activiteit.

www.viaeromanae.eu

Crédits photos : CRAN – Guy Focant SPW

Musée archéologique d'Arlon – Grand Curtius Liège

Rédaction : CRAN et Commission du sous-sol archéologique asbl